

Патријарх Порфирије: Негујте веру у Христа. Имајте поверења у Њега

Беседа Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија одржана 8. децембра 2024. године на светој Литургији у цркви Светог Јована Владимира у београдском насељу Медаковићу

У име Оца и Сина и Светог Духа. Браћо и сестре, чули смо одломак из Јеванђеља по Луки у којем, као у једној причи, имамо заправо два догађаја који нам откривају једну те исту истину, истину коју нам открива заправо и читаво Јеванђеље Христово, а то је да тамо где је Господ, где је Христос тамо је и живот, а Господ је тамо где има вере. Заправо, Он је свугде и на сваком месту, али Његово дејство, Његова енергија и Његова љубав остају видљиви и делотворни само тамо где има вере.

Вера и живот су међусобно повезани, јер су човек и Бог нераскидиво међусобно повезан. Тамо где нема вере, ова прича нам напомиње, присутан је само страх. Заиста то и јесте искуство наше свакодневно. Зар немамо страха свугде и на сваком месту око нас? Али зар страх није присутан и у нама? Несигурност, фрустрације на сваком месту у односу на све и сва? Страх је

напросто стање сваког појединца, сваке живе душе и читавог света тамо где нема Господа тамо, где нема вере, јер Господ је тамо где је присутна жива и делатна вера наша.

И ево баш то нам поручује и открива данашњи одломак из Јеванђеља по Луки. Најпре видимо како је избезумљен дошао један часник синагоге да моли Господа да исцели његову кћер која је на смрти. Док је Господ одлазио са тим човеком по имену Јаир којем је одлучио да помогне, одједампут је осетио да из њега излази сила, енергија његова, и да постаје делотворна. Наиме, знао је да је ту неко ко има веру и коме је Он потребан. То је управо била жена која је била болесна дванаест година од болести, која је у то време сматрана проклетством, је онај који је боловао од те болести морао је бити изопштен из свакодневног живота, мора је да буде затворен у својој кући, другим речима да буде осуђен на самоћу, на тугу, на одвојеност од других, на депресију, на страх, на страх од тога да ступи са било ким у било коју врсту комуникације. И ево, та жена која је била одбачена од свих имала је вере у Господа, имала је љубави према Њему, имала је поверења у то да, независно од тога што је њена болест не само телесна и духовна и што мора да буде изопштена, зна да је Бог љубав, да воли сваког човека и да је потребна само вера, вера која је аутоматски победила страх, која је изродила и створила храброст и одлучност у тој жени, која је покидала окове њене изолованости. Она је иступила из изолације, иступила је из себе, и са вером без икакве речи само се дотакла Господа и тог тренутка аутоматски, у милионитом делићу секунде, она је оздравила, тј. тамо где се појавила снажна вера она је одагнала страх и сваку врсту фрустрације, изродила је храброст. Тог тренутка, будући да је Господ свугде, Његово присуство је постало делатно и она се исцелила. Тамо где се појавила вера једне жене, ту је живот победио. На исти начин Господ је дејствовао и у односу на кћерку Јаирову и када је стигао у кућу Јаира одлучио је, видевши веру Јаирову, да и њу покаже победоносном над сваком болешћу, па и над смрћу. На крају кад су рекли Господу да се упокојила, да није више жива кћерка, Он се обратио речима Јаиру истим речима којима се обратио и крвоточивој жени: Не бој се! Само веру и она ће бити жива! И заиста била је дејствена вера и благодат Божја је дејствовала. Где има вере она постаје видљива. Показало се да је и код Јаира и код жене крвоточиве вера била жива, она се претворила у делатну веру, а најпре у молитву, јер је Јаир замолио Господа зато што је имао веру, а Господ је претворио ту веру у молитву, у победу, у победу над смрћу која је тачка, фокус и рекапитулација сваке друге врсте непријатеља људског. У смрти се сливају сви наши непријатељи, а Господ, ево, и њу побеђује у примеру Јаирове кћери, као што је показао и у примеру удовице из Наина када је исцелио

њеног сина, као што је и показао у примеру Лазара Четвородневног, свог пријатеља.

Зато, браћо и сестре, не бојте се! Негујте веру у Христа. Имајте поверења у Њега и тражите од Њега одговор. Тражите од Њега помоћ. Затражите да вам Он да смернице и упутства како треба да се држите Христа. Упутства и смернице које Господ даје непогрешиве су и воде увек у тријумф, у победу, у победу истине, у победу лепоте, у победу правде.

Господ треба да буде извор сваког нашег размишљања и промишљања, сваке наше одлуке и сваког нашег дела, јер кад је Он извор, када се Њему обратимо и када Њега замолимо за савет, за смерницу, за упутство, тада ћемо добити најистинитији могући одговор, знаћемо којим путем треба да идемо и који нас пут води у радост, у победу, у лепоту, у љубав, у љубав према Њему и у љубав међу нама. Зато данашње Јеванђеље подсећа све нас да све зависи од тога како верујемо и у кога верујемо. Све у нашем животу зависи од тога ко је наш Бог, који су наши идеали, који су наши принципи живота. Онако како верујемо тако ћемо и живети, али и онако како живимо онакви ће и наши плодови бити. Како сејемо, како каже апостол Павле, тако ћемо и да жањемо. Не може човек који штедљиво и шкрто баца семе да очекује богате плодове. Само онај који широком руком баца семе у земљу може да очекује уз Божју помоћ, тј. све остале услове погодне и повољне, да ће жетва бити богата.

Нека би Господ, који је посејао семе вере у наше душе, дао да то семе вере не буде мртво, него да молитвом и сваком врстом подвига умножавамо то семе вере, да растемо из вере у веру, а онда ће присуство Божје у нашим животима бити све очигледније и снажније тако да ћемо ми овде и сада Њега имати као свог Господа и и славити Га заједно са Оцем и Духом Светом сада и увек и у векове векова. Амин.

spc.rs